

Nr 157.

Av herr **Johansson, Johan Bernhard, m. fl.**, om viss ändring i lagen om förbud mot politiska uniformer.

Den vid 1933 års riksdag antagna lagen om förbud mot politiska uniformer har under den tid, som den varit i praktisk tillämpning, skapat vissa tolkningssvårigheter. Vid skilda tillfällen har tveksamhet gjort sig gällande hos myndigheterna om, vad lagen innefattar under begreppet »klädedräkt, som tjänar att utmärka bärarens politiska meningsriktning». Bl. a. har oviss-
het uppstått, huruvida uniformsförbudet avser även armbindel, marskalksband eller kokard i blågula färger utan något partipolitiskt kännemärke, burna enligt vedertaget skick som funktionärstecken.

För nationell känsla måste det anses stötande att rätten att bära fosterlandets färger på sätt, som av gammalt brukats, över huvud taget kan ställas under diskussion. När vi för vår del vid fjolårets riksdag biträdde uniforms-
lagen, kunde vi inte heller föreställa oss, att exempelvis en blågul armbindel skulle kunna uppfattas som ett tecken på »bärarens politiska meningsriktning».

På grund av vad vi sålunda anført få vi därför hemställa,

att riksdagen till första stycket i lagen om förbud mot politiska uniformer: »Konungen äge — — — i ögonen fallande kännetecken.» måtte besluta följande tillägg:

— — —; med undantag dock för blågul armbindel, blågult marskalksband och blågul kokard, icke försedda med politiskt kännetecken samt burna på vedertaget sätt för att utmärka funktionärskap.

Stockholm den 22 januari 1934.

J. B. Johanson.

Gösta Bagge.

Th. Borell.

Joh. Nilsson

O. Bergqvist.

M. Svensson.

i Kristianstad.

A. O. Frändén.

Fritiof Gustafson.

